

Casa de misericòrdia

Joan Margarit

Encara

Deixa'm mirar-te als ulls i submergir-me
en la fosca i calenta fantasia
de veure't despallada a uns altres braços.
No són coses de vells. Ni desviacions.
És el pinyol rogenic, negrós i dur
del préssec que, afamat, ja m'he menjat
però que encara escuro dins la boca
conservant la dolçor del teu amor.